

prima instanță: N. Mazur
instanța de apel: V. Pruteanu, A. Gavrilița, L. Popova

ÎNCHEIERE

01 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru
Judecătorii Nicolae Craiu și Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Vladimir Bejenari,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Vladimir
Bejenari împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor
Interne privind anularea ordinului cu privire la încetarea serviciului și obligarea
emiterii unui ordin de suspendare din funcție,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2016, prin care a
fost respinsă cererea de apel depusă de Vladimir Bejenari, fiind menținută hotărârea
Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 14 aprilie 2016,

constată

La 11 august 2015, Vladimir Bejenari a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne privind
anularea ordinului cu privire la încetarea serviciului și obligarea emiterii unui ordin
de suspendare din funcție.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că conform rezultatelor turului II al
alegerilor locale generale din 28 iunie 2015 pe circumscripția electorală com.
Făleștii Noi, raionul Fălești, a fost ales în funcția de primar al com. Făleștii Noi
raionul Fălești. Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Fălești din 07 iulie 2015 a fost
confirmată legalitatea alegerilor respective cu validarea mandatului de primar.

Menționează reclamantul că, în legătură cu alegerea sa la 28 iunie 2015 în
funcția de primar al com. Făleștii Noi, raionul Fălești, la 29 iunie 2015 a depus un
raport în adresa Șefului Inspectoratului General al Poliției cu privire la suspendarea
activității sale de serviciu din funcția de șef adjunct secție, șef Serviciu interacțiune
comunitară al Secției securitate publică a Inspectoratului de Poliție Fălești pe
perioada ocupării funcției de primar al com. Făleștii Noi, raionul Fălești.

Indică reclamantul că raportul privind suspendarea din funcție a fost depus în
conformitate cu prevederile art. 60 alin. (9) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012
cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului și art. 78 alin. (1) lit. d) al

Codului muncii, care prevăd că polițistul, indiferent de gradul special și de funcția deținută, are dreptul să fie ales într-o funcție electivă. Odată cu înregistrarea în calitate de candidat, polițistul este suspendat din funcție pentru perioada campaniei electorale. În cazul alegerii în funcție electivă, polițistul este eliberat din serviciu, dacă legislația nu stabilește altfel.

Prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 499 ef. din 15 iulie 2015 cu privire la încetarea serviciului în poliție și rezilierea contractului individual de muncă al căpitanului de poliție Bejenari Vladimir, care i-a fost adus la cunoștință la 16 iulie 2016 a fost dispusă încetarea serviciului în poliție și contractul individual de muncă al căpitanului de poliție Vladimir Bejenari, șef adjunct secție, șef Serviciu interacțiune comunitară al Secției securitate publică a Inspectoratului de Poliție Fălești în temeiul art. 47 alin. (1) lit. l) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului și anume pentru nerespectarea restricțiilor și interdicțiilor pentru funcția de polițist prevăzute de lege.

Consideră reclamantul că, ordinul enunțat este ilegal, deoarece Inspectoratul General al Poliției la emiterea acestuia a interpretat eronat circumstanțele de fapt și de drept pertinente și în mod ilegal, la 15 iulie 2015 l-a concediat din funcție.

Reclamantul susține că și-a exercitat dreptul onorabil prevăzut de art. 38 din Constituția Republicii Moldova de a fi ales într-o funcție electivă (primar), iar după ce a fost ales în această funcție a depus raport de suspendare din funcția exercitată în cadrul Inspectoratului de Poliție Fălești conform prevederilor art. 60 alin. (9) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului și art. 78 alin. (1) lit. d) al Codului muncii.

Solicită reclamantul Vladimir Bejenari anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 499 ef. din 15 iulie 2015 cu privire la încetarea serviciului în poliție și rezilierea contractului individual de muncă, obligarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne să emită ordinul cu privire la suspendarea căpitanului de poliție Bejenari Vladimir, începând cu 07 iulie 2015, din funcția de șef adjunct secție, șef Serviciu interacțiune comunitară al Secției securitate publică a Inspectoratului de Poliție Fălești pe perioada ocupării funcției de Primar al comunei Făleștii Noi, raionul Fălești.

La 27 noiembrie 2015, Vladimir Bejenari a depus cerere de concretizare a cerințelor (f.d. 26-38).

În motivarea acțiunii, Vladimir Bejenari a indicat suplimentar că ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 499 ef. din 15 iulie 2015 cu privire la încetarea serviciului în poliție și rezilierea contractului individual de muncă este ilegal, deoarece a fost emis cu încălcarea procedurii stabilite de art. 26 alin. (1) lit. a) și c) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Reclamantul menționează că prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 499 ef. din 15 iulie 2015 cu privire la încetarea serviciului în poliție și rezilierea contractului individual de muncă a fost sancționat pentru nerespectarea restricțiilor și interdicțiilor pentru funcția de polițist prevăzute de lege, adică pentru comiterea unei fapte care constituie abatere disciplinară.

Consideră reclamantul că în cazul dat ordinul contestat urma a fi precedat în mod obligatoriu de o anchetă de serviciu, care trebuia să fie dispusă și efectuată de către pîrît în strictă conformitate cu prevederile imperative stipulate în art. 53 din

Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului.

Totodată reclamantul consideră eronată și invocarea în ordinul contestat a prevederilor art. 28 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, deoarece nu a încălcat restricțiile și interdicțiile prevăzute de acest articol.

Solicită reclamantul Vladimir Bejenari anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 499 ef. din 15 iulie 2015 cu privire la încetarea serviciului în poliție și rezilierea contractului individual de muncă, obligarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne să emită ordinul cu privire la suspendarea căpitanului de poliție Bejenari Vladimir, începând cu 07 iulie 2015, din funcția de șef adjunct secție, șef Serviciu interacțiune comunitară al Secției securitate publică a Inspectoratului de Poliție Fălești pe perioada ocupării funcției de Primar al comunei Făleștii Noi, raionul Fălești.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 14 aprilie 2016 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d. 90-97).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2016, a fost respinsă cererea de apel depusă de Vladimir Bejenari, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 14 aprilie 2016 (129-133).

La 13 noiembrie 2016, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei adoptate (f.d. 134).

La 16 ianuarie 2017, Vladimir Bejenari, prin intermediul oficiului poștal a declarat recurs, împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea actului judecătoresc contestat și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat la 16 ianuarie 2017, este depus în termen, deoarece conform copiei plicului se confirmă faptul că recurentul a recepționat copia deciziei la 15 noiembrie 2016 (f.d. 145).

În motivarea recursului Vladimir Bejenari a invocat că atât instanța de apel la adoptarea deciziei contestat, cât și prima instanță au examinat pricina fără stabilirea tuturor circumstanțelor importante a cauzei. Astfel recurentul susține că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel și cererea de apel suplimentară. Totodată recurentul a menționat că ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 499 ef. din 15 iulie 2015 cu privire la încetarea serviciului în poliție și rezilierea contractului individual de muncă a fost emis cu încălcarea procedurii stabilite de art. 26 alin. (1) lit. a) și c) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului,

dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 01 februarie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne, cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței

La 27 februarie 2017, Inspectoratul General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Vladimir Bejenari, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse

de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vladimir Bejenari, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Vladimir Bejenari, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iuliana Oprea